

NOBILISSIMIS ET AMPLISSIMIS
DD. CONSVLIBVS

CÆTERISQVE

ANTVERP. REIP. SENATORIBVS.

MVM neque ex GALENI, Medicorum à primo primi, decretis, nec à IOANNIS MESVÆ Canonibus temerè recedere Medicoliticum esse non putaueritis, Viri Nobilissimi & Amplissimi, de salute publicè tuenda solliciti **CONSULES** atque **SENATORES**; hinc factum vt eorum Icones **Laminae** nostræ præliminari præfigeremus. **COLLEGIUM** enim **MEDICVM**, in hac Vrbe Vestris **Auspicijs** illustriùs instauratum, maximè ab **Auctore** hoc vtroque omnia hausit, longa praxi probatissima, quorum cognitionè & scientiam, **Mundo** coæquam, **Deus Opt. Max.** indidit **Adamo**, atque **Natura**, veluti per manus vbertim in nos transtulit. Vos autem benignæ **Naturæ Instrumenta**, imò **Divinitatis Organa**, hæc nobis & in promptu jam esse, & in propatulo poni voluistis, vt eis securiùs vterentur **Cives Vestri**, vel ad suam **conser-**
uan-

uandam dum adest, vel recuperandam siue corroborandam, quando collabitur, Valetudinem, quæ maximus est thesaurus, omnes auri acervos superans: pauperes enim sua sunt salute divites, verum divites suo sunt morborum languore miseri. Itaque Vestro salubri Decreto COLLEGIUM illud MEDICUM tanta sagacitate obtemperavit, ut optima quæque in hoc Opus contulerit, ex innumeris fere cibariorum, segetum, herbarum, frugum, leguminum sementorum, aromatum, medicamentorumque generibus discretis superfluis, eo ordine, industriâ judicio, omnium addito pretio, ut non modo PHARMACIAM, sed MARE Pharmacorum, seu totius Artis Appollineæ PROMVM CONDVM indigitare hunc librum iure merito poteritis, & Orbis venerari velut OCEANVM Antidotariorum selectiorum, non sophisticatorum, nec adulteratorum, nec reiectitiorum, nec nimis peregrinorum, antiquatorum incognitorum, nec Pigmentariorum (si non infaustis saepe pixidibus suffocatorum) in angulis forte cuiusdam Officinæ aromataria (vnde periculi plurimum) velut in lacuna diu submersorum. Id operis denique, quod Nobiliss. & Ampliss. DD. VV. dedico, cuius utilitas in seros etiam Nepotes redundabit, meis typis, expensis

pro-

DEDICATORIA.

proprijs, non paucis sanè laboribus excudere lubens sum aggressus; cum præsertim publico bono iusseritis lucem videat ad iugulandum imperitum, absurdum, ineptum, anile, circulatorium, & heu! insanabile multorum medicandi cacoëthem, qui non communem salutem, sed suæ negotiationis compendia vicatim quærentes, obtrudunt populis non nisi pretiosa prodesse, & Medicis sequentibus rectam, probatam, tritamque medendi viam, detrahunt & improperant, usque adeo conuitijs eos onerantes, vt tamquam publicos homicidas superbe condemnent & expellant. Verum nec vllus eorum egeat Medico qui sibi sic sani sunt, suaque nimia quanta credulitate ducti aures faciliores præbeant eiusmodi farinæ Circumforaneis, dummodo singulos, quas singulas suas Artes profitentur, exercere pacificè sinant, & Concivibus nostris sanio-rem mentem in Corpore sano vigere non inuidis oculis patiantur. At at, fortè Paternam Vestram in nos solertiam cauillabuntur? Impudentiam propulsabit CHRISTVS, salus nostra, qui MEDICVM se dicere & exhibere non est dedignatus, & quem vnusquisque nostrum salutariter verbis DAVIDIS acclamat: *Sana me Domine, quoniam infirmus sum.* Hic vnus & solus est, qui languores nostros tulit, infir-
mita.

ÆPISTOLA.

mitatesque nostras portauit, & qui Nobiliff. &
Ampliff. DD. VV. vt enixè rogamus, ipseque po-
tis est, per multa redeuntium annorum renouan-
da curricula, reipublicæ nostræ sospites seruabit.
E Musæo nostro 7. Kal. Ianuarij 1660.

Nobiliff. & Ampliff. DD. VV.

Humillimus seruus & cliens

GEORGIUS WILLEMSENS,

Typographus.

